

capi se non p̄mittunt arethibus
p̄s̄ie. Vnde x̄ps̄ in hoc mundo de
oibus sapientib⁹ non cepit nisi
num sapientē. s. Gamahielem do
ctore. Nec de oibus nobilib⁹: nisi
duos. s. paulū: qui dicitur fuisse
nobilitis ciuis roman⁹. a Bartho
lomeum ap̄lm: qui etiā nobilitis
dicebat. nec de oibus diuitibus
nisi unū. s. Zachēu. nec de oibus
potentibus nisi tres. s. mico demū.
centurionē a regulū. De infimis
simplicib⁹. ignobilib⁹ a pauperi
b⁹ multos cepit. Choz̄. Victes
vocatōem vestrā fratres. qz non
multi sapientes s̄m carnē nō ml
ti potentes. Tercia cā est. qz sūt
mimis lubrici. sic p̄ in anguillis q̄
postq̄ capte fuerint de manib⁹ lu
bricat. Sic sūt multi qui lubricat
de culpa in culpā Greg. P̄m qd̄
p̄ p̄miam non delet: mox suo p̄de
re trahit ab aliā. Lubricant de
culpa in penā. Job. xi. Ducunt in
bis dies suos. ecce culpa. a in p̄u
cto ad inferna d̄s̄idunt viuentes.
Lubricat de pena in penā. Job. ix.
Transibūt ab aquis m̄uū in ca
lorem m̄mū. Q̄ta cā est q̄n sunt
p̄u. qz tunc p̄s̄iliūt. Isti sūt p̄u
co: h̄ntes qui timent aggredi qd̄
libet arduū. sed serui dei non d̄nt
timere b̄o agere p̄pter aliq̄ aduer
sa q̄ p̄nt t̄ngere sicut ōnt Cris
sup Ma. p̄ tria ḡna personarū q̄
nō timent agere op̄a sua. s. miles
agricola a negociator. Non d̄nt
t̄ timere serui dei t̄travitia decerta

re: cū sint milites x̄pi. Thimo. ij.
Labora sic bonus miles x̄pi. Non
d̄ timē b̄o op̄era seminare: cū sint
aḡcole dei. qz sic d̄. Ecclē. xi. qui v̄
cum obseuat: nō seminat. nō
d̄ timere talenta. qz gr̄as traditas
ad lucrandas aias exponere: cū
sint negociatores regni. Luc. xix.
Negociamini dum v̄mo.

Domnica. vi. :

Sermo primus.

Nisi abundauerit iusti
cia vestra plus q̄ scri
barū a phariseorū ac.
Ma. v. Solēt mḡi sco
larū tres ordines h̄re. quoz qui
d̄a sunt incipientes: qui indigēt
primis l̄arū elementis. Istos
mḡi nō docet p̄ se: sed p̄ alios mi
nus eruditos. Alij sunt p̄ficiēs
qz adhuc indigēt instructionib⁹
leuib⁹ a planis. Istos non do
cet similiter p̄ se: sed p̄ alios ma
gis doctos. Alij sunt magis perfe
cti qui iam sunt apti sensib⁹ pro
fundis. Istos magister p̄ seip̄m
instruit. Magister verus est x̄ps̄.
Ma. xij. Vnus est mḡi vester q̄
est x̄ps̄. Scola eius totus est mū
dus. Dabūt em̄ tres ordines sco
larium quoz quidā fuerūt t̄pe
legis nature: qui omnino fue rūt
vates a incipientes. a per elemē
ta a creaturas mundi instrueb̄a
tur legētes in ip̄is dei potentiam

ex sui magnitudine. Sapia; ex or-
 dine. bonitate ex utilitate. Roma.
 Inuisibilia dei a creatura muni-
 di p ea que facta sunt intellca co-
 spiciantur. Alij fuerunt magis p-
 ficientes: qui. s. fuerunt tpe legis
 scripte quos docuit deus p mag-
 eruditos. s. p moysen a pphetas.
 Alij fuerunt pfecti sicut xpiani. a
 istos docuit xps p seipsum subli-
 miora madata. Ideo oportet qd eo-
 rum iusticia mag abundet iusti-
 cia ceteroz. Ideo dic. Nisi abunda-
 uerit iusticia etc. In isto euange-
 lio xps nos inuitat ad pfecta ius-
 ticia. deinde onit que sit illa iusticia
 a. Ultimo q sunt signa pfecte ius-
 ticie. Ad pfectam g iusticia nos
 inuitat xps cu ait. Nisi abunda-
 uerit etc. Iusticia em scribarum a
 phariseoz erat filatoria. merce-
 naria. tepida a seuera. Iusticia si-
 mulatoriã hēbant quo ad deum.
 quo ad primos. a ad seipos. Na
 quo ad deū filabant se hie deu-
 otas orōes. Ma. vi. Cum oratis nō
 eritis sicut ypocrite tristes: qui a-
 mant in sinagoga. a in angulis
 platearum stantes orare. Quo ad
 primos simulabant se dare ele-
 mosinas ppter deum: cum tamen
 darent ppter fauorē humanū. I-
 bidē. Cum facis elemosinam noli tuba-
 canere ante te. Quo ad seipos
 q simulabant se seruare ieiunia
 Ibidē. Cum ieiunatis: nolite fieri
 sicut ypocrite tristes. Iusticia au-
 tem xpianoz delect ab ista abun-

dare. qd eorum orationes delect fi-
 eri in secreto cu cordis attentioe.
 Unde dicit ibidem. Tu autem cu
 oraueris intra cubiculum tuum
 a in secreto cordis tui a clauso of-
 ticio sensuum exteriorum ora pte-
 tuum. Elemosine debent fieri cum
 recta intentione. Ibidem. Te autē
 faciente elemosinam nesciat fini-
 stra tua quid faciat dextera tua.
 Ieiunia fieri debent cum cordis a
 vultus exhilaratione. Ibidē. Tu
 cum ieiunas unge caput tuum.
 a faciem tuam laua. Secundo
 eorum iusticia fuit mercenaria. a
 hoc quia seruabant legis mada-
 ta propter temporalia assequen-
 da. Seruantibus autem legē tri-
 a promittebatur. scilicet augmē-
 tatio temporalis substantie. 2. Sa-
 ye primo. Si uolueritis a audie-
 tis me. bona terre comedetis. Pro-
 longatio uite corporalis. Leuitici
 uicesimonono. Custodite uias
 meas atq iudicia: que faciens
 homo uinet in eis. Et pax tempo-
 ris. Michæ decimo. Conuertent
 gladios suos in uomeres a lance-
 as suas in falces. Iusticia autem
 ipsorum xpistianorum magis de-
 bet abundare. quia seruantibus
 euangelicam perfectionem: pro-
 mittitur regnum celorum. Unde
 dicitur Mathei decimo. Agite pe-
 nitentiam. appropinquabit enim
 regnum celorum. Promittitur eti-
 am uita eterna. Eiusdem decimo
 tercio. Centuplum accipietis etc.

Proimititur etiam pax temporis
a eternitatis. Job. ix. Pacem me
am do vobis. pacē meā relinquo
vobis. Cuius g' premium maius pro
mittit; iustus est vt p eum cā pre
mij strictius exerceat. Multi g' ho
die scribe a pharisei sūt int' fanos
qui plus curant de tempali omo
do q' de celesti regno. plus de vita
tempali q' de vita celesti. plus de
pace tempis q' de pace eternitatis
Tercio eorū iusticia erat tepida
a remissa. Scribe o'fidebant a pre
sumebant in scia sua. pharisei in
suavita. Iusticia autē xpianorū
est se humiliare in sua sciētia a in
transacta vita nō o'fidere. Ma.
Cum feceritis o'ia que precep' sūt
vobis dicite. serui mutiles sum'.
Sed multi sunt qui nō pficiunt s'
deficiunt. Hodie em' aliqd faciūt.
cras pax. posteras min'. postea
nichil. Tales sunt lunatici. Ecclē.
vij. Stultus vt luna mutat. luna
emim mō est plena. mō semiplēa
mō vacua. Cum em' tres sunt spe
cies satisfactōis. s. orōes. ieiunia a
elias. Sunt quidam qui orōes
mltas faciunt. ieiunia custodiūt
elias faciunt. isti sunt luna plēa.
Postea dimittūt orōes. a sunt lu
na semiplena Tandē onia dimit
tunt. a sic sunt luna tota vacua.
Ecclē. x. Egestatē opata est man'
remissa. manus autē fortiū diuiti
as pat. Manus remissa operatur
egestatē in mundo q' priuat om
nib' ecclesie suffragijs. Egestatē

in iudicio. q' nō poterunt habere
modicam stillam olei opassionis
sicut p' in virginitibus fatuis Eges
tatem in inferno q' non poterunt
habere modicū aque refrigerādi
linguas suas. sicut p' in diuite e
pulone. Scī viri qui fuerūt fortes
cōm mundum. carnem a dyabo
lum pauerunt in mundo diuitias
grarum. in iudicio diuitias meri
torū. in celo diuitias premiorum.
Quarto corū iusticia eāt nimis se
uera. Ma. viij. Audistis q' dictū
est antiquis. Oculum p' oculo. de
temp dente. Tunc enim deus eāt
valde seuerus volens legē taliois
strictissime obseruari. q' tunc de
us habuit duos baliuos seu of
ficiales strictissimos. absq' affel
soribus scilicet veritatem a iusti
ticiā Veritatē que culpam inquī
reret. a iusticiā que culpā inuen
tam sine mīa puniret. Iusticia au
tem euāgelica h' mīam a pietatē
vt si dñs postq' in matrimonij cū
carne o'traxit humanū genus pi
etate dōtasset: adiungendo suis in
sticiarijs o'siliarios mites. **P**uta
veritati mīam a iusticie pacē: vt
si veritas inquirat culpas: miseri
cordia fragilitatez alleget. a sibi
consultat si fuerit ignorantia. vel
infirmitas humana. siue tempta
tio dyabolica. Per hec enim tria
culpē alleuari consueuerunt. Et
si iusticia statim punire pponat:
mor' pax consultat vt adhuc expe
det: ne statim ipē peccator pereat

sed ut conuertatur a viuat. Et ut
 no intendat ofusionem: sed tan
 tum intendat ut hoiem reconcili
 et deo. pacificet primo. a tranql
 let in corde suo. **Itē. xix.** Ego cogi
 to cogitacōes pacis a nō afflictō
 nis. Et sic verificat illud ps̄ Miaa
 veritas obuiauerūt sibi. iusticia
 a par aē. **Secō** xps̄ oñt que sic p
 feda iusticia cū ait. **Audistis qe**
bidū est antiquisac̄ Oculū p oca
lo. Notandū autē q p̄feda iusti
 cia est dedinaē a malo a facere bo
 nū. **Iux̄** illud ps̄ Dedina a malo
 a fac ac̄. **Iusticia** autē scribax̄ a
 phariseoz erat diminuta q̄ntuz
 ab vtrāq ptem iusticie. **Quā**
 ad primā qe cohibebat animū:
 nō ab odio: sed a cupiscētia rei
 aliene. **Lingūā** nō a simplici mē
 dacio: s̄ a p̄uatio. **Manū** nō a resi
 stentia sed a vindcā. **Iusticia** autē
 euāgelica est p̄feda q̄ cohibet a
 nimū ab ira. sicut p̄ hic. **A cupi**
scētia. **Mat. v.** Qui viderit mulie
 rem ad cōcupiscendū eā: iam me
 chatus est eā in corde suo. Et a co
 gitacione mala. **Ma. vi.** Vt quib
 cogitatis mala in cordibz vestris.
Cohibz etiā linguā nō tantum a
 verbo iniurioso. sic p̄ hic. **Nō** tan
 tum a simplici mendacio. **Ma. v.**
Sit sermo vester est est. nō non.
 sed etiā ab oī verbo ocioso. **Mat.**
xix. Omne verbū ociosum qd̄ locu
 ti fuerint hoies reddeñt de eo racō
 nem in die iudicij. **Cohibet** etiā
 manū a vindcā. vt. s̄. nō vindicet

in iuriā psonalem. **Mat. v.** Si q̄s
 te p̄cussit in dextera maxilla ac̄
 Sed etiā a resistentia iniurie rea
 lis. **Vnde** sequit̄ Si quis teat̄ con
 tendere velit in iudicio a tunicam
 tollere: dimitte ei a palliū (a etiā
 a resistentia violente extorsionis
Vnde sequit̄. Et quicunq angal
 auerit te mille passus ac̄. **Erat au**
te diminuta quantū ad secundā ^{enā}
 ptem iusticie que est facere bonū
 qe non tenebat inimicos diligere.
 nec pro eis oāre. nec p̄ eis benefa
 cere. **Iusticia** autē euāgelica oīa
 ista precipit. **Mat. v.** Diligite in
 imicos vestros. benefacite hijs q̄
 oderunt vos **Orate** pro persequen
 tibus a calumniantibz vos. **Ter**
cio xp̄istus ostendit que sunt si
 gnare a perfecte iusticie. cum a
 it. **Vade** p̄ reconciliari fratri tuo
Qualiter autem ista reconciliaō
 fit faciēda ostendit **Crisosto**.
 dicens. Si cogitatu offendisti: o
 peribus reconciliare fratri tuo. **Il**
le fratrem cogitatu vel corde offen
 dit qui aliquem odit. sed tunc ip
 sum reconciliat quando scilicet de
 ponit odiū a ipsum diligit. **Ali**
ter enim deus munera eius non
 recipit. **Nam** sicut dicit **Crisosto**
mus. nemo inter duos inimicos
 potest esse fidelis amicus amboz
Ideo a deus non vult esse amicus
 aliquorūm q̄ dia inter se fuerint
 inimici. **Nos** quidem deo fidem
 non seruamus: si inimicos ipsi
 us diligimus. a ipsius amatores

odimus. Si offendit. s. detrahēdo
debet reconfiliare. s. famā restituē
do. Cum enim preciosior sit fama
q̄ tp̄ alis substātia. si em̄ tenetur
satisfacere raptor. emendā facien
do. siue bona ablata offerēdo: ml
to fortius famā restituendo Si of
fendit factis: debet reconfiliare fa
ctis. Aliter enim s̄m Cris̄. Si non
q̄d factis egisti factis placaueris
sine cā oras deum. Si em̄ elias fa
ctis de reb⁹ quā alijs spoliasti. q̄d
p̄dest si vnus pro te orat ⁊ alius
aduersū te interpellat ⁊ pro vbi
da damate

¶ Secundus sermo.

Omnis qui irascitur fratri
suo re⁹ erit iudicio **S**ecūm
Aug. in li. de ci. dei querit̄
vt ⁊ ire ⁊ cetera passiones cadant
in sapientē. Aliter sentiunt stoy
ci. aliter paripathetici. aliter xp̄i
ani. Stoyci em̄ dicunt hm̄oi pas
siones nō cadere in sapientē. Quī
uis enim sapiētes aliq̄ sustineāt
aduersa tñ in ipsis retinēt firmū
aim ⁊ stantē. Vnde refert sen. de
socrate qui p̄cōnem veneni inui
ste sibi oblatam tanq̄ medicam̄
tum immōlitate bibit ⁊ de aīme
immortalitate disputans p̄cōez
illam letalē hausit. Paripatheti
ci vero dicunt has passioēs in sa
pientē cadere: sed moderata rōne
esse subicā. Et ponit exemplū Se
ne. de renophōte rege qui audita

filij sui morte dolens coronā de ca
pite deposuit. sed audito q̄ fortit̄
pugnādo occubuit coronā resūm
p̄sit dicens se maḡe filij sui v̄tute
gaudere q̄ de morte dolere. In dis
ciplina aut̄ xp̄iana in eodē li. dic̄
Aug⁹. Non q̄ritur vt ⁊ plus ani
mus irascit̄ vel tristetur: sed v̄nde
Nā vt idem d̄t aliud est irasci fr̄i
aliud culpe fratris. Nō enim iras
cit̄ fratri qui eius culpe irascit̄. Di
cit̄ ḡ. oīs qui irascit̄ fratri suo Si
aut̄ in quolibet gradu p̄t eē gra
dus culpe: ita ⁊ pene. Nā in eodē
genere peccati p̄t quis aliq̄ gra
uiter peccare. aliq̄ grauius. ali
q̄ grauiissime. Similis est etiam
grad⁹ pene. ⁊ illud ostendit dñs
in peccato ire q̄ habet tres grad⁹
Primus est qñ ira tm̄ est in aīo.
q̄d nōtur cū d̄i. Oīs qui irascitur
fratri suo **S**ecund⁹ est qñ manife
stat̄ exteriori signo. q̄d nōtur cū
d̄i Qui dixerit fratri suo racha
Est aut̄ racha s̄m remig. hebray
cū. ⁊ est interiectio indignacōnis
velut cum diceretur a dolente heu
ab irascente he. ⁊ a cadente ha ha.
Tercius qñ manifestat̄ in otume
lioso verbo. q̄d nōtur cū dicitur.
Qui at̄ dixerit fratri suo fatue ⁊ c̄
De illo triplici gradu dicit̄ Aug.
⁊ beda. In primo est vnum. s. ira
sola. In secundo sunt duo scilicet
ira ⁊ vox q̄ iram significat. In terci
o sūt tria. scilicet ira ⁊ vox ⁊ in vo
ce vituperationis expressio Sicut
autem tres sunt gradus in culpa

Ita et in pena que exprimitur no-
mine iudicij. concilij. a gehenne.
p que tertia pena infernal' intel-
ligitur. Sed nomine iudicij intel-
ligitur pena grauis que debetur p^{pime}
prie ire. In iudicio autem causa
discurritur. a locus est defensionis.
ideo reus est in periculo grauis. No-
mine concilij intelligit pena graui-
or que debet secunde ire. In consilio
enim sp sententie diffimuntur. ad-
huc tñ pena differtur. a habet lo-
cum dilatio. a tunc res est in peri-
culo grauiori. Noie gehenne ig-
nis intelligit grauissima pena q
debet tertia ire. Tunc em datur se-
tentia diffinita nec locū h; defen-
tendo. nec dilatio. a tunc res est in
grauissimo piculo. Istud intelli-
git de ira de literatia que odiū nū-
cupat. Igit primus gradus ire qñ
est in aīo. Sedm aut damasce.
ira est attentio sangnis circa cor.
Ista aut attentio quadrupliciter
fit. In aliquibus em ignis iracūdie
cito accendit a cito extinguitur.
Isti sunt fm Gre. similes arundi-
nib; in quib; cito ignis accendi-
tur que etiā cito a vento extingui-
tur. In alijs cito ignis accendit.
a tarde extinguit. Isti sunt ceteris
deteriores a sūt similes teste: que
dum adhuc recens est a facilis ē
ad recipiendū ignē: sed igne ad-
usta difficilis est ad perdendum.
In alijs tarde accenditur a tarde
refrigerat. Isti sunt fm grego. si-
miles lignis grossiorib; in quib;

ignis tarde accendit a tarde extinguit.
In alijs vero ignis iracūdie
tarde accenditur a cito refrigera-
tur. a isti sunt ceteris meliores. de
quib; dicit ppheta. Irascimini et
nolite peccare. Pena huius ire p
ut est in aīo est iudiciū. Talis ei
ad iudicium citabit a qualiter il-
lud preceptū. s. diligas proximū
tuum sicut teip sū. seruauerit. re-
retur. Et inueniet q minus dilex-
it eum q bona sua. q illa sibi nō
omunicauit. Minus q suos. quia
qđ piquis fecit ei nō fecit. a mi-
nus q se. q corpus suum saluti a
nime fratris sui preposuit. Secū-
dus gradus est: qñ ira est in sig-
no. Signa aut odij sunt locutio-
nem subtrahere. faciem auertere
hmoi. Qñ enim vexillū alicuius
tiranni habet occulte in castro. li-
cet castrum iam sit captū tñ non
apparet captio nisi qñ vexillum ei-
gitur. Sic etiā qñ odiū latet in aīo
mo captus est hō a dyabolo: tñ
eius captiuatio non videtur: nisi
qñ o diij signa se manifestāt. Pe-
na huius ire est consilium sancte tri-
nitatis vbi sententia dicitur q
sic fecit alteri a sibi fiat q extra p-
ximū habuit signa rancoris a iē-
sic extra ipm deus signa ire sue oñ-
det. a angelus a sanctorū cētus.
Signū magne ire dei erit q talis
de tormento nō liberabit etiā; si
oēs scā orarent p illo. Itere. vj.
Noli orare pro ppo isto nec assu-
mas p eis laudem nec orōnem. a

non obstitas michi q̄ non exau
diā. Signū magne ire angelorū
erit. qz omnes tales eterno igni
tradēt. Math. ix. Mittet fili⁹ hoīs
angelos suos. a colligēt de regno
suo oīa scandala a mittent eos in
caminū rē. Signū magne ire scō
rum erit. qz modicū suffragiū eis
nō impendent vt pz in diuice epu
lone. Tercia⁹ grad⁹ est qñ ira ē in
oīum melioso vltimo caudo fatiū.
Sed videt qz xp̄s a apli oīa huc
fecerūt. Xp̄s enim discipulos su
os stultos vōiuit. Lu. vlē. O stulti
a tardi corde ad credendū. Ap̄ls
8c. O insensati galathe. Sed sciē
dum q̄ sicut dicit p̄si. in li. de sum
lo. quadruplita est loquendi rō.
qz vel bonum bene vel malū male
seu bonum male vel malū bene p
fertur. Bonū quippe bene loquit̄
qui ea q̄ recta sūt annunciaē vide
tur humiliē. Malū male loquit̄
qui q̄libet flagiciū suadere cona
tur. Bonū male loquit̄: qui rectū
aliq̄s predicare arrogāter sentit̄.
Malū bene loquit̄: qui aliq̄s nar
rando viciū detestat̄ vt ab eo iū
nes auertant. Sed xp̄s a apl̄us
subditos sic vocabāt nō vt illos o
funderent: s̄ vt illos corrigerent.
Pena ḡ que debetur huic ire ē ig
nis gehēne. Dī autē gehenna. a ge
os q̄ est terra a hēnos p̄fundū
qz infernus est p̄fundus. qz est
in centro terre. a talis locus bene
oportet p̄tōri p̄pter elōgationē. a
obscuritatem. Null⁹ em̄ locus tū

distat ā celo quāntū mediū terre
Ideo dignū est vt sicut hō se elon
gauerat a deo per p̄t̄m: sic elon
getur a celo p̄pter nouissimū lo
cū. Null⁹ em̄ obscurior a frigidior
locus q̄ mediū terre. Ideo dig
num est vt p̄tōres qui fuerūt fri
gidi a obscuri in amore dei sp̄ den
tib⁹ strideāt p̄re nimio frigore a
obscuritate. Pōt etiā addi a q̄
tus grad⁹ ire put est in facto: q̄
notatur cum 8c. Audistis qz die
tum est antiquis. Nō occidas rē
Istud homicidium mlt̄is modis o
mni trit̄. Hō quidem habet qua
tuor̄ res. corpus. animā h̄ famā.
Committit ḡ quis homicidium qñ
tum ad res ipsas rapiendo. Ecclē.
xxiiij. Pānis egētium vita pau
per̄ est. q̄ qui defraudat illum ho
mo sanguis est. Quāntū ad cor
pus non tantum gladio necādo:
sed etiā in necessitatis articulo nō
subueniendo. Ambros. Pāse fa
me morientē: si non paullū occi
disti. Quāntum autē ad animā tri
pliciter s̄ aut malum exemplū ex
hibendo. Aug⁹. Noli vita tua per
dere illum pro quo xp̄istus mor
tuus est. Aut veritatem vite tace
do. Gregorius. Tot occidimus:
quot ad mortem ire tepide a tace
tes videmus. Aut peccatum mor
tale committendo. Sapient. xvij.
Occidit homo per maliciā aīaz
suam. Quāntum ad famam de
trahendo. Ecclesiastici. xvij. Fla
gelli plaga liuorem facit. plaga

lingue comminuit ossa. **P**ena
 h'ire est iudiciu de quo dicit Mas.
 xxvi Ois qui accepit gladiu gla
 dio pibit. Iste aut gladiu facie
 danatis triplice morte. in p' illud
 Ezech. xi. Duplex aut gladius ne
 ceat damnatoz. Prima mors erit
 q' occumbunt igne inextingui
 bili. a ista erit mala. Secda mors
 erit q' a scorum osortio sepabun
 tur. a ista erit peior. Tercia erit.
 q' visione dei priuabunt. a ista e
 rit pessima. Ma. xiiij. Exibunt an
 geli a sepabunt malos de medio
 iustoz. Istud respicit sepatione
 a osortio beatoz. a mittent in ca
 minu ignis. Istud respicit ignis
 inextinguibilis cruciamentu. Ibi
 erit fletus a strido: dentiu. Istud
 respicit diuine visionis perpetuu
 damnu. Visio ei dei letificat. a h
 amorez infamabit. Et q' danati
 visione dei carebunt: ideo sp fle
 bunt. a sp dentib' stridebunt.

Sermo tertius eiusdem.

Offeris munus tuum ante
 altare a ibi recordatus fu
 eris ac. Cu in ope nro
 trita tenus attendere. s. horem dei.
 edificacoem pximi a meritum nrm
 deus tu est tante bonitatis q' plus
 nram respicit utilitatem a pximi
 edificacoem q' suu honorem. Offer
 re ei munus ad altare p'inet ad ho
 norem dei. Sed qui illud officiu fa
 cit cu odio pximi non h' meritum

sed scad aliat pximu. Vult g' de
 us no vt premittat suu honorem.
 svt sit pximo reconciliatus a me
 ritoria offerat oblatione. Crisof.
 Vide miam dei q' plus respicit ad
 hoim utilitate q' ad suum horem
 Plus em diligit cordia fidelium:
 q' munera sua. dicit g'. Si offers
 munus ac. **N**ondum aut q' qua
 duplex est munus. s. a corde. ab o'e
 a manu a ab obsequio. Munus
 a corde est munus amoris qd in tui
 deo est acceptum vt sine illo nul
 lu aliud munus sibi placet. Nihil
 enim v' deo offerre verba nra per
 gratum actioem. corpa nra pmo
 tificacoem. res nras p' eliarum
 largicoem: nisi sibi offeramus cor
 da nra per amorem. Istud patet
 Luc. xli. in phariseo qui videbae
 verba sua offerre deo gras referē
 do. d. Gras tibi ago ac. Corp' su
 um ieiunijs mortificaco. d. ieiuno
 bis in sabbo. res suas ministris
 dei largiendo. d. Decimas do oim
 que possideo. Sed nichil sibi pfu
 it. q' non offerebat deo cor suum
 ipsum. s. a proximum diligendo.
 Non tantum deu diligere poterat
 qui omnes pximos contempsit. d.
 Non su sicut ceteri hoim raptores
 ac. **A**ltare dei sup quod debemus
 offerre munus amoris est altitu
 do trinitatis. De qua dicitur Exo.
 xx. Non ascendes p' gradus ad al
 tare meum: ne reueletur turpitu
 do tua. In trinitate enim sunt gra
 dus fidei vt pater maior sit filio.

munus a cord

p. qm ad dicitur

filius minor patre. a spūs sanct⁹
 maior utroq; credatur. Unde arri
 anu s istos gradus facere voluit
 a ideo turpitudine sua reuelata fuit
 a per os blasphemie oīa interiora
 sua emisit. Illud ḡ mun⁹ amoris
 debemus offerre super altare trini
 tatis: vt. s. diligamus p̄em: qui
 p suam potentia nos creauit. filii
 um qui p suam misericordiam nos redēit
 a spiritū sanctū qui p suam grāz
 nos in filios adoptauit. s̄t̄ autēz
 nē est quilibet xpianus quem si
 offendim⁹ reconſiliare debemus. A
 lias munus dilectionis deo offerre
 nō possumus. qz sicut dicitur Jo.
 iij. Si quis dixerit qm̄ diligo deū
 a fratrem suum oderit mendax ē
 dicunt autem omnes xpiani fra
 tres. qz omnes sumus vno patre
 creati. vno precio redempti. vno
 fonte regnati. a ad eandē imagi
 nē facti. a ad eandē hereditatē vo
 cati. Secundū est mun⁹ ab ore. s.
 orōis qd est deo valde odoriferuz
 ps̄. dirigatur orō mea q̄. s̄ sum⁹
 incensi est leuis. calid⁹. a odorife
 rus. Tunc ḡ orō est sicut incensū
 qm̄ ē leuis. calida a odorifera. Tē
 est leuis qm̄ secum hz humilitatē
 que sic leuem eā facit: qz vsq; ad
 celū eum deducit. Ecclē. xxxij. Orō
 humiliantis se nubes penetrat.
 Tunc est calida qm̄ hz secū feruē
 tem caritatē. Ecclē. v. Quasi ignis
 effulgens a thus ardet in igne.
 Thus qui ardet in igne qm̄ orō
 effundit a feruenti cordis amore

deuotio p thus intelligit. qz licz
 ignis sit leuis a calidus: tū non
 odorat nisi thus imponat. Sic nec
 humilitas facit orōem odoriferā
 nisi assit puritas deuocōis. In thu
 re em̄ est quidā humor qui cat o
 dorisz fumum: sic a deuotio exis
 tens in orōe facit eā odoriferā. a
 deo placentem. Tunc em̄ est odo
 rifera qm̄ habet secū puritatem a
 deuocōem. Apoc. v. Habentes sin
 guli fialas aureas plenas odora
 mentoz q̄ sunt orōes sanctorum
 Altare autē super qd orōes nr̄as
 offerre debemus est xp̄s qz p̄ ip̄m
 omnes orationes nr̄as offerim⁹.
 dicendo. per dñm n̄m ih̄sum aē.
 Sicut enim a sole ppter nimia dis
 tantia non possum⁹ lumen habē
 re. nisi mediante cristallo: vel ali
 quo simili corpe transp̄te vt vi
 demus qz multa sunt media inter
 solem a nos. Sic nec a patre ppter
 suam excellentiā aliquam grām
 possumus p̄cipere nisi mediante
 vel intercedente mediatore. xp̄o.
 Dicitur autē xp̄s altare terreū ene
 um a aureū. De primo dicit Exo.
 xx. Altare de terra facietis michi
 De secundo dicitur. iij. Reg. iij. Alta
 re eneum quod erat ante dñm:
 transtulit de facie templi. De ter
 cio dicitur Apoc. viij. Data sunt
 illi incensa multaz vt daret de ora
 tionibus sanctorum super altare
 aureum. In xp̄isto quidem sunt
 tres substantie. scilicet caro mor
 talitati subiecta. a qntū ad hoc fuit

10m

2.

et p̄missa apparet dicit
 humilitas a nō sp̄s. p. cor.
 et iudith vij. humilitas a iudith
 v. s. p̄missa dicitur

altare terredum. Anima inuicissima
 a quantum ad hoc fuit encū. Et dei
 tas preciosissima a quantum ad
 hoc fuit altare aureū. Sfrater nē si
 militer est ipse xps. si p peccatu
 offendimus p veram confessionem
 reconciliare demus. Dī autē xpus
 dñs noster. frater nē. a minister
 noster. Dñs autē dicit sublimitate
 tem. frater eq̄litate, a minister
 inferioritate. Xps ḡ vocat se de
 um nēm a dñm vt ostēdat se ma
 iorē nobis rōe diuine nature. Jo
 h. xiiij. Vos vocatis me m̄gr a do
 mine a benedicitis. Sum etei. Vo
 cat se frēm nēm vt oñdat q̄ sit e
 qualis nobis rōe hūane nature.
 Debre. viij. Non confunditur eos vo
 care fratres. Ps. Nūciabo nomē
 tuū fratribus meis. Et vocat se mini
 strum nēm vt oñdat q̄ sit minor
 nobis rōe hūmitatis p̄funde.
 Lu. xx. Ego autē in medio vestrum
 sum sicut q̄ ministrat. Tercium
 est munus a manu: qd̄ consistit in
 eliarum largiōe. Vnde dī de mu
 liere forti Proū. vlti. Manum suā
 aperuit inopia pal. ac frustra at
 mulier fortis manū pauperi ape
 ret a extenderet: si ea p̄ acuā tene
 ret. Ideo per hoc datur intelligi q̄
 hō misericors debet habere manū
 aptam. extensā. a plenā. Aptam
 vt det cito. Eccles. viij. Cor inopis
 ne affligeris. a ne p̄trahas datū
 angustia. Extensam vt det omuni
 ter non tm̄ p̄p̄inquis. Sunt enim
 aliqui qui vident manū habere

ad se a ad suos p̄p̄inuos tantū
 reflexā: sed debent eam etiā ad a
 lios habere extensam. Lu. vi. Oī
 petenti te tribue. Itē plenam vt
 det abundanter. Thob. iij. Si ti
 bi multum fuerit abundāter tri
 bue. Altare est cor nostrum sup
 qd̄ immolantur elie nostre: qñ e
 as facimus cum cordis hilitate
 a Choz. ix. Dilarem enim datorē
 diligit deus. Item cum cordis com
 passione. Job. xxi. Compatieba
 tur anima mea pauperi. Item cū
 cordis recta intencōne. Mat. v.
 Resiat siml. ac. De isto altari cor
 dis dicitur Ezech. xxvij. Fecit al
 tare thimiamatis de ligno sethi
 Lignū sethim est leue a increma
 bile a imputribile. q̄ cor nostruz
 non delet ab aliquo peccati pōde
 re p̄grauai. nec a aliquo igne tri
 bulacōis cōsumi. nec se toto peccati
 corumpi. Sfratres nostri angeli
 sunt: quos tunc offendimus quā
 do eorum inspiracōibus nō obe
 dimus. Tunc autē eos reconcilia
 mus qñ eorum inspirationes reci
 pimus. a tunc ipsi nr̄as elemosi
 nas deferunt ante deum. Dicuntur
 autem fratres nostri. q̄ eundem
 habemus patrem. ad eandē facti
 imaginē. a ad eandē vocati heredi
 tatem. Quartum est munus ab
 obsequio qñ scilicet totum corp⁹
 nostrum. a totam mentē nostrā
 in dei obsequio mancipam⁹. Jux
 ta illud Lu. Seruiamus illi in s̄a
 ditate a iusticia coram ipso ac.

Deletus enim seruitur deo in iudicia cordis cum iusticia boni operis. cum reuerentia intentionis. et cum loquacitate finalis consummationis. Altare enim super quod hoc munus debemus offerre est fides christiana. quoniam nisi opera nostra in fide offerantur inutilia a reputantur. Heb. xi. Sine fide impossibile est deo placere. In oblatione hac frater noster est spiritus noster quem tunc offendimus quoniam eum sensualitati subiicimus. Tunc autem reconuulsus: quoniam sensualitatem sibi subiicimus. Deus quidem in domo anime nostre posuit fratrem et sororem. videlicet a uxorem dominam et ancillam. et rorem et sensualitatem. Instuat ergo ro sensualitatem tanquam frater et sororem corrigat eum tanquam uxorem. subiiciat sibi tanquam dominam ancillam.

Dominica. vij.

Sermo primus

Quia turba multa est cum ihesu. nec habent ad ^{Mira} **Matth. viij.** Sicut dicit Crisostomus. Non est credendum quod turbe sine viatico ad eum in solitudine uenerunt. sed prima die et secunda omnia consumpserunt. Et ideo christus tertia die omnibus consumptis miraculum fecit. Ideo autem tam diu manebat. siue propter infirmos quos sanabat affectabat. Unde dicitur **Ma. xv.** ubi de illo miraculo agit. Accesserunt ad eum turbe habentes cecos et clau-

dos. Sicut propter sua documenta salutaria que ab ipso audiebant. Sicut propter exempla sanctitatis: que in ipso videbant. Iste due ultime esse ponuntur in glo. **Ma. xv.** Quia ergo turba cum eo triuo fuerat et alimeta defecerat: christus eis illud conuiuium fecit. Quod quidem commendabile est ex parte christi facientis. et ex parte conuiuantium. et ex parte ministrantium. **Primo** ex parte christi fuit commendabile propter facta que in ipso fuerunt. **Primo** humilitas in consulendo. quod non tunc cum dicit. **Conuocatis discipulis.** Glo. super **ma. xv.** Conuocat discipulos ut doceat maiores minoribus dicere consilia. **Potest** autem circa consilium triplex esse reprehensio. Una ex parte petentis consilium quoniam habet intellectum nimis superbum. Alia ex parte dantis: quoniam non habet sensum profundum nec animi iustum. Tercia ex parte rei que petitur. quoniam non habet decentem titulum. Debet ergo esse in illo qui petit mens humilis et mansueta. ut scilicet suo se sui non nimis credat. quod est contra multos que credunt sibi sufficere et consilijs non indigere. **Ber.** Omnia sibi deficiunt: qui sibi nichil deesse putat. **Aug.** Vbi dixisti sufficit tibi defecit. Vbi placuisti. tibi peristi. **Pro. xxvi.** Vidisti hominem sapientem sibi uideri magis spem illo habebit in superbiens. In illo autem qui dat debet esse discretio. prudentia et incuncta iusticia. **Amb.** in li. de offici. Secure salutem nostram illi uero committimus: qui sit iustus et prudens. Fac ei iusticia ut